

hans hagen

hoe angst

klinkt

querido

dat alleen

dat iemand
de zomer uitvindt
de rits gsm sms
heupen een schort
en vrij en rode bikini's
geen probleem
maar winter ouders
schoolrapport
en angst en verlangen
als het donker wordt
en gemeen
al dat alleen
in de pauze
de klas
dat alleen

bloos

momenten

die ik nooit vergeet
omdat ik iets geweldigs deed
dat ik iets zei in de klas
wat ik zelf niet begreep
maar iedereen plat ha ha
en dubbel en krom
bijzonder geestig
bijzonder dom

of die keer op de fiets
dat ik met rob
naar de glasbak reed
en dat ik ineens alle flessen
vlak voor zijn wiel
op het asfalt smeed
tss... tss...
twee banden lek ha ha
ik dubbel en krom
en de schamende vraag
waarom ik die zak liet vallen
expres
per ongeluk

of toen we aagie en freek
een handvol dropjes gaven
en zij goedgegelovig
de keutels van opa's geit
hap slik
en hoe ze toen keken
ongelovige ogen
ze vloekten en spogen
zo grappig ha ha
op dat moment
en lang nog daarna
bloos

le-raar

zo kwaad als palstra wiskunde gaf
een mond als een streep
zo kwaad in kwadraat
stond er geen voor de klas
zijn ogen kil
zijn stem van glas
en armen die bètaweterig zwaaiden
toen hij op een dag
zijn zwarte bril
in een snelle veeg
van zijn hoofd af maaide

hij verschoot bij mijn lach
zijn blik werd enger
hij zag alleen mij
op de eerste rij
ik hikte
ik stikte
werd de klas uit gespuugd

in de vlucht naar de deur
trapte mijn schoen
het brilmontuur stuk
oud vuil
ik heb geen wiskundeknobbel
maar een wiskundekuil